

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A vízkérdéshez.

Pécs, 1899. május 2.

Lapunk vasárnapi számában közöltük a földmivelésügyi miniszterium által küldött szakértők véleményét városunk vízellátási kérdéséről. E szakvélemény szerint ez a kérdés legcélszerűbben a pogányi vizek bevezetése által oldható meg, miért is a városi mérnöki hivatal, karöltve a m. kir. közegészségügyi mérnöki osztályal, el is készítette a kérdéses vizek foglalására és bevezetésére vonatkozó terveket és költségvetést. A tervezet szerint a pogányi völgyben fakadó források összefoglalgatnának s bevezetnének a Szőkéd község határában közvetlenül a mohács-pécsi vasut mellé tervezett vízgyűjtő, illetve szivattyu-telephez, a honnan a víz öntöttvas-vezetékén Udvard, Mislény, Árpád és Pécs határára át részben a városi csőhálózatba, részben pedig az Árpád-utcai víztartóba fogna nyomtatni.

Egyelőre elegendőnek mutatkozik ugyan a pogányi völgyben fakadó források foglalása, mert azok a folyó évi február és március hónapokban eszközölt mérések szerint napi 2700—2900 m.³ vízmennyiséget mutattak, olyan időben tehát, a mikor a Tettye-forrás nagyon kicsiny volt s alig közelítette meg a napi 1000 köbmétert, mégis a teljes biztonság okáért és a város fejlődésével kapcsolatos nagyobb vízsükség-

letre való tekintettel is, a szivattyu-telep a pogányi völgy végére ott, ahol az az udvardi völgygyel találkozik, van tervezve.

Az udvardi völgy maga szintén mintegy 4000 m.³-nyi napi vízmennyiséget szolgáltat s így abban az esetben, ha a pogányi víz valamikor kevésnek bizonyulna, könnyű szerrel s aránylag kevés költséggel kiegészíthető lesz az udvardi völgy vizéből.

Az egész vízműkibővítés létesítésének költségét a mérnöki hivatal 380.000 frtra teszi, amely összegben befoglalgatnak a kisajátítás, kártalanítás, telefon hálózat, vasuti kitérő s az előre nem látható kiadásokra fölvett költségek is. Ez azonban csak az első berendezés költsége, a víz bevezetésének működésben tartása még folytonos üzem-költséget is fog igényelni, mert a vizet szivattyuzni s a városi vezetékbe mechanikai uton fölnyomni kell. Ezeket az üzemköltségeket a mérnöki hivatal — évenként 100 napi és éjjeli üzemet számítva — évi 4000 frtra teszi. Ha azonban a viszonyok egész éven át szükségessé tennék az üzemet, úgy a mérnöki hivatal az üzemköltséget 8000 frtra teszi.

Ez lenne tehát a hivatalos terv szerint a megoldása az oly régen vajudó vízkérdésnek, amely már az 1896. évben 16.000 frton fölüli összeget emésztett föl eredménytelen furatási költségek címén s azóta mindinkább fokozódó kiadásokkal ter-

heli a város pénztárát a nélkül, hogy mást, mint negatív eredményt elérhettünk volna.

Hogy mit tartsunk a szakértői véleményre alapított legújabb tervről, azt bizony egyelőre bajos dolog lenne eldönteni. A szakértők a bevezetésre foglalandó pogányi vizeket elegendőknek s minőségileg a mi hegyi vizeink fölé helyezendő kitünő vizeknek mondják s még a jövőben fokozódó vízsükségletet is fedezhetőnek állítják az udvardi völgy vizeinek utólagos foglalása által.

Nos hát a nélkül, hogy a szakértők legjobb tudását legtávolabbról is érinteni akarnók, mint az égett gyerek, ezt a szakértői reménykedést is csak bizonyos tartózkodással fogadhatjuk, hisz annyiszor tapasztaltuk már, hogy a gyakorlati eredmény bizony nem igazolta a szakértői következtetéseket; s itt ez a tartózkodás annál indokoltabb, mert hisz maguk a szakértők is rövidnek mondták a pogányi víz tanulmányozására fordított időt, amely alatt csak a vizeredés és a fölsőbb rétegek megismerése végett végezhetek kutató furásokat s kijelentik, hogy a víz eredésének pontosabb körülményeit csak mélyebb furások deríthetnék föl.

Már pedig a víz eredésének legpontosabb körülményeinek biztos ismerete nélkül ismét a sötétbe való ugrás lesz ennek a tervnek megvalósítása is; hisz abból,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Május elsején.

Mikor az első bimbó pattan,
A menny tündöklő fényben ég;
Madár megszólal édes dalban,
Ujjongás röpköd szerteszt.
Pillangók, méhek mézre vágyva
Megszállnak rózsák levelén . . .
Tavaszzal jöttem a világra,
Gyönyörű május elsején.

Mikor a föld, a tiszta égbolt
Virággal, fénynyel van tele,
A délről megjött enyhe szellő
Szívünkbe vágyat lop bele!
Megláttam őt, kiért rajongtam
S azt hittem: ő csak az enyém . . .
Első dalom tavaszzal irtam,
Gyönyörű május elsején.

Mikor az ős lehelletére
Virágok földre hullanak,
Tündöklő mennyég, kébbe játszó,
Felhős, setét egy perc alatt.
Arany vetésre jégcsó hull,
Vérkönybe ful a tört remény . . .
Eszembe jut: mily gyász borult rám
Gyönyörű május elsején.

Mikor az első hópehely hull,
Szívembe' rezg bús sejtelen:
Korán halok meg, ősz utóján,
Mint sápadt lomb, oly nesztelen.
S hogy siromon virág viruljon,
Dal árja szálljon át felém —
Bárcsak tavaszzal halhatnék meg,
Gyönyörű május elsején.

Szendrői József.

Alakok az utcáról.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A gavallér.

Reggelig kártyázott a kaszinóban. Elvesztett annyit, a mennyiből egy szegény család hónapokig megélhetett volna. De azért mosolyog, olyan fáradt, blazirt mosolylyal.

Felöltőjének gallérját feltüri, mert érzi, mint gyöttri, rázza a belső láz. De nem megy haza. Egy ideig ott áll a kaszinó ajtóban s onnét bámul végig az utcán. Alig jár még itt-ott ember. Azok is szegény, napszámos emberek, kik sietnek munkájuk után, hogy megkeressék a mindennapi betevő falatot.

A fess, előkelő gavallér végignézi őket. Zűravaros, kábult agyában olyanféle gondolatok kóvályognak, hogy igazán nem érdemes embernek lenni. Hisz egyik nap olyan unalmas, mint a másik. Az unalom agyon gyöttri a lelket. És nem tudnak feltalálni már vala-

mit, a mi izgatná az ember idegeit mindig. Valami újat, rendkívülit!

A kártya, — óh az már nem izgatja, még csak alig is szórakoztatja. Az asszonyok, — torkig van velük.

Nincs hát semmi, semmi. Fásult, egyhangu az élete.

Szegény ember! Ott járnak el előtte azok az életerős szegény munkás emberek. Látja őket, de azért nem jutna eszébe, hogy azok dolgoznak reggeltől napestig. Nem jut eszébe, hogy munka, komoly munka is van a világon.

Eh ez nem gavallér embernek való!
Lassan, fáradtan megindul tovább. Ahogy végig vonszolja kiélt, kiaszott testét az aszfalton, olyan szánalmas képet nyújt.

Majd betér az egyik kávéházba. Nagy hangon kér valamit. A pincérek álmosan sietnek teljesíteni a parancsot. A mi emberünknek nem izlik a megrendelt ital. Szidja a pincért, a gazdát, meg mindenkit, az egész világot. Az hiszi, mindenki csak őt akarja bosszantani.

Innét is távozik. Óráját nézi. Reggel öt óra.

— No most már haza mehetek — gondolja magában, elég korán van.

Betér egy kisebb utcába. Egy nagyobb nyomda elé ér. A nyomdában zugnak, zakatolnak a gépek s tompa zugásuk kihat az utcára is.

hogy a pogányi völgyben fakadó források az idén február és március havában bőven adták a vizet, amikor a tettyei forrás csekély vízbőségű volt, még nem következik, hogy a nyári aszályos időben is meg fognak felelni a várakozásnak, mert éppen eredetüknek pontos ismerete nélkül nem vonhatunk köztük és a Tettye-forrás közt az egyidejű vízszolgáltatás mennyiségéből biztos következtetést, miután lehetséges, hogy vízbőségükre a tettyei-forrástól egészen elűtő körülmények vannak befolyással.

Igaz, hogy a vízkérdés megoldása fellette sürgős, de ezzel mégsem lehet megokolni azt, hogy fölületes tanulmányozásra alapítva olyan óriási vállalkozásba bocsátkozzék a város. A mérnöki hivatal az új vízmű létesítésének költségeit 380,000 frtra teszi, de a ki ismeri a városi számítások optimisztikus voltát, mikor valamely vállalat elhatározásának keresztül viteléről van szó, az tudni fogja, hogy a végleszámlálás aligha fog a félmillió alul maradni; főleg, ha meggondoljuk, hogy abban az előzetes költségvetésben sok előre bizton ki nem számítható tényező van, mint pl. a kisajátítás és kártalanítás költségei; hisz tudjuk, hogy a vízfoglalás hire is már milyen lázongásba hozta az érdekelt községek lakosságát, akiket a vízelvonás csakugyan egész gazdálkodási rendszerüknek megváltoztatására fogna kényszeríteni.

Aztán az üzemköltségek is milyen nagy állandó terhet fognak képezni. Hogy a 100 napi működésre számított 4000 frt üzemköltség nem lesz elég, az előre látható, de az is bizonyos, hogy ha 100 napra 4000 frt az üzemköltség, akkor folytonos üzem mellett az évi költségnek is 8000 frtnál nagyobb kell lennie. Tegyük föl azonban, hogy héthónapi üzemnél több nem fog kelleni, már ez is 200 napot meghaladó működést feltételez, tehát 8000 frt évi üzemköltséget igényel.

Ha most ehhez hozzávesszük a vízmű létesítésének költségeit, a melyek fedezé-

sére, tekintve a kölcsön realizálása körül felmerülő levonásokat is, fél milliót fel kell vennünk, ennek kamat és törlesztési terhe $5\frac{1}{2}\%$ -kal számítva, meghaladja az évi 27.000 frtot. Egy emberöltőn keresztül tehát a vízmű tervezett kiterjesztése évi 35.000 frttal növeli meg a vízvezetési kiadásainkat, aminek fedezésére az eddigi vízbért és vizadót legalább is a mostaninak kétszeresére kellene fölemelnünk.

Nem fessegetjük ezuttal azt a kérdést, vajjon ezt az újabb terhet — tekintettel az egyéb szükségletekre ugyanis elkerülhetlen pótdóemelésre — el fogja-e bírni a város lakossága; annyit azonban mégis elvárhatunk, hogy a mikor ilyen nagy áldozat hozatalát kívánják az adózóktól, akkor ne csak egy-két hónapi észlelésre alapítva biztassanak a jó reménységgel, hanem előbb teljesítsék azokat a kutató munkálatokat, a melyeket a szakértők is szükségeseknek mondanak a minden irányban pontos és részletes adatok szolgáltatására, nehogy egy szép napon arra ébredjünk, hogy drága pénzen létesített vízművünk is felmondja a szolgálatot olyan okból, a melyet a futtában teljesített tanulmányozás mellett előre nem láttunk, de megláthattunk volna, ha az ujon foglalandó források természetének összes körülményeit előbb gondosan felderítjük.

Szeles május.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 2.

— Milyen idő!

Ez volt tegnap, május elsején, a legagilisabb szocialistának is a jelszava s elmondhatták az urak is, a hatalom emberei, csodálkozva, hogy:

— Milyen idők! Milyen idők!

Egy évvel ezelőtt május elsejére ország-szerte mindent betiltó körrendeletet adott ki Bánffyék főfőrendőre, az akkori belügyminiszter s mégis az egész ország munkásnépe impozánsan tüntetett a munkások ünnepnapja

minden, hirtelen a levegőbe kap s egy gyenge sikoltással odarokad a férfi karjaiba.

Az meg néz rá meglepetve, ijedt pillantással. Érti, mint nehezedik rá a leány egész súlyával. Mit tegyen, mit csináljon ezzel a beteg leánynyal? Körülnéz. Nem lát senkit.

Nagy hirtelen megcsókolja a leánynak vértelen arcát s aztán elég kiméltlenül elteszi a hideg, harmatos földre.

— Kár, pedig csinos kis kaland lehetett volna belőle!

Ez az egész megnyilatkozása részvételének. Aztán visszaindult abban a nyugodt tudatban, hogy majd csak akad valaki, a ki észreveszi azt a leányt.

Mert hát ő tőle csak nem kívánhatják, hogy ott maradjon a leány mellett, vagy fusson a rendőrségre, meg mindenfelé egy szegény — egy beteg leány miatt.

Ez nem elegáns, nem gavalléros tempó. Hisz azon a leányon nincsen bársony gallér, divatos kalap, meg százakat érő ékszer, hanem csak egy kopott szoknya, egy foltos pargett rékli, meg egy vékony, szinehagyott kendő.

Ezeknek pedig nem árt, ha porosak lesznek is ott a földön.

És az előkelő világfi, az elismert gavallér nyugodtan megy haza s minden lelkiismeret furdalás nélkül alussza végig a napot, hogy aztán elülről kezdje azt az üres, céltalan életet — amelyet gavalléros életnek ismernek.

mellett és bizony volt dolga a rendőr pangá-nétnak, csendőrszuronyoknak és huszárkardnak egyformán. Az üszöghi erdőben csendőrök, bakák és huszárok strázsálták fegyveresen a mulató munkások ezreit; a városháza udvarán katonák pihentek, a kaszárnyákban készenlétben voltak a hadfiak s a rendőröknek teljes huszonnégy óráig megálló helyük sem volt.

Az idén csendes volt május elseje; katonai készenlétnek, néptumultusnak, rendőri hajszának se hire, se hamva. Békés polgár volt a legvérmesebb szocialista is és a munkások ünnepén ünnepelt ugyan a nép azzal, hogy nem dolgozott s kirándulván a zöldbe, meglehetősen számu sörös poharakat üritett ki és tormás virsliket fogyasztott el, egyebekben azonban az a sokat rettegett, államrendbontó, izgató szocializmus nem volt sehol.

Lehet, hogy sokan az idő kedvezőtlen voltát mondják ennek okául. Hát bizony a Széll-kormánynak segítségére jött a szeles május, de ebben is csak az őt megillető szerencsét kell konstatálnunk. Az új kormány megmutatta igazi liberális gondolkodását azzal, hogy még a szocializmussal szemben is szakitott a Bánffyék ridegségével és megengedte május elsejének megünneplését. Megérdemelte, hogy az idő is segítségére legyen, de ezzel kivitte azt is, hogy a munkásságban az elégedetlenség nem tört ki e napon s egy szebb jövő reményébe vetett bizalommal békés polgárként ünnepelte meg a munkások ünnepét, szép május elsejét, mely az idén szeles május volt.

Pécsett

május elsejének az ezidei története is e szerint korán sem volt olyan mozgalmas, mint a tavalyi. A helybeli szocialisták vezetői későn értesültek a belügyminiszternek a fővárosi szocialisták részére kiadott tüntető körmenet tartási engedélyéről, e szerint ilyen nem is kérelmeztek. Mert hiszen legutóbbi népgyűlésükön a május elsejének megünneplését még a napirendbe sem engedték felvenni a torony alatt, tehát ugyis tudták, hogy május elsejére a Perczel Dezső fejével gondolkozó pécsi hatóság részéről engedélyt semmi nemű tüntetésre nem nyerhetnek. Egyszerűen a csendes május elseji ünneplést tüzték ki célul s a hét végén már késő lévén népgyűlést, vagy tüntető felvonulást rendezni, csak annyit jelentettek be a rendőrségnek, hogy május elsején a szakegyletben tartanak délelőtt felolvasást s este ugyanott tréfás estélyt.

A vén kintornás.

Ott áll az utcasarkon. A nyomoruságos kopott hangszerét leveszi válláról s ráteszi a felállított állványra. De még nem kezdi rá a nótázást.

Nagyon fáradtnak, kimerültnek érzi magát. Oda ül a kenyeret adó pajtása mellé s onnét nézi a járó-kelőket, a rendes reggeli embereket.

Nem sokára oda ér az utcasarkokra a rendesen ott álló rendőr is. A vén kintornás köszön neki nagy alázatosan.

— Rendőr ur kérem, lehet-e már játszani?

A rendőr megnézi óráját. Öt óra mult csak.

— Korán van még atyafi. Aztán innét hordja el magát. Ne ácsorogjon itt az utcasarkon, hanem menjen valamerre.

— De nem bírnak a lábaim, gyöngye vagyok nagyon, — szölt az öreg alázatosan, félénken.

— Akkor menjen kórházba, ha beteg, — rivallt rá nyersen a rendőr — és ne bítangoljon itt az utcán avval a nyikorgó ládájával.

A vén kintornás föltápázkodik. Vállára veszi kintornáját, kezébe az összehajtott kintorna lábakat s megy onnét a sarokról tovább.

Lábai alig bírják. Meg-megáll. Eszébe jutnak a rendőr durva szavai: »Menjen a kórházba.«

— Talán jó is volna, — gondolja magában. De aztán eszébe jut a kintornája.

Délután természetesen az üszöghi erdőben a szokásos május elseji kiránduláson vesznek részt.

Ugy is történt minden.

Május elseje szeles, hideg idővel köszöntött be az idén. A reggeli katonazenekari ébresztő, a tűzoltók, veteránok és hadastyánok zenéje, meg a sok cigánymuzsika nem igen talált jókedvű májusi kirándulóknak hálás hallgatóságra.

A munkások reggel a Tettyén gyülekeztek, honnan aztán nyolc óra felé bevonultak egyes kisebb csoportokban a városba, a gyárutca 7. szám alatt levő egyleti helyiségbe.

A város képe a nagy szél által felvert porban különben a szokásos hétköznapi volt. Csak a bútorszállító kocsik mutatták a május elsejét, meg a vörös jelvényes munkások, kik az egyleti helyiségbe siettek. A rendőrség a teljes készenléletet tartotta ugyan, de elég tapintatos volt. De tapintatossága mellett előrelátó és óvatos is, mert bizony a kaszárnyákban készenléletben állt a katonaság, kik az első telefon-értesítésre kirukkoltak volna.

De hát erre nem volt szükség. A munkások az egyleti helyiségben délelőtt 9 órára egybegyűlvén, *Schmira* Károly tartott nekik felolvasást május elsejéről. Azután egész délelőtt mozgalmas volt az egyleti helyiség, hová *Oberhammer* Antal rendőrkapitány is lenézett egypár rendőrrel, de a békés hangulatot látva, csakhamar magukra hagyta az ünneplő munkásokat.

Azok pedig ünnepeltek csendben, nyugodtan. A legtöbb gyárban, sőt a szabolcsi bányákban is szünetelven a munka, ez az ünnep a leglátogatottabb volt s a munkások újabb és újabb csoportokban jöttek az egyletbe, mellükön a vörös jelvényekkel, melyeken különféle jelszavak voltak olvashatók, így:

— Éljen az általános titkos választási jog!
— Egyesülésben rejlik az erő!
— Május elseje a világ munkásainak ünnepe!

Követeljük a nyolcórás munkaidőt!

Voltak még a Lassale és Marx arcképei által díszített vörös jelvények és különféle egyéb felirású jelvények is, melyekből minden munkás vett legalább egy darabot, így áldozván a pártkassza javára!

— Nem, nem hagylak el egyetlen barátom, vigasztalóm!

Pedig ugyancsak nem sokat veszítene vele az öreg, mert vén butor már a kintornája. A hangja is már olyan rekedtes, hektikus, mint a vén emberé. De hát együtt öregedtek meg, megbecsülik egymást.

— Nem hagylak el, nem, nem! — mondja még egyszer az öreg s aztán befordul egy mellékutcába. Lassan megy előre. Egyszerre valami gyöngye, fájó nyöszörgést hall. Körülnéz s ott látja maga előtt a szegény kis nyomdász leányt.

Sietni kezd az öreg, de öreg lábai nem bírják. Megbotlik s amint elesik, kintornája oda ütődik egy kiálló sarokköbe s ketté reped. Az öreg látja a tönkrement »jó barátot«. De most nem ér rá vele foglalkozni. A beteg leányhoz megy előbb.

Nagy nehezen fölemeli s úgy vonszolja be egyik közeli házba. Ott aztán magához térítik a leányt.

A vén kintornás meg visszamegy a kintornájához. Nézi, nézi sokáig. Ráncos, fakó arcát könnyük szántják végig. Letérdel az összetört kintorna mellé. Fölszedi, kezébe veszi minden darabját s végigcsókolja, mint egy szerető anya becézett gyermekét.

Aztán föláll. Még egyszer végignézi régi barátját s aztán még mindig könyezve mormog valamit.

— Most már mehetek — a kórházba! S megindul lassu, fáradt, bizonytalan lépésekkel.

Deér.

Ez volt délelőtt. Délután kisebb csoportokban kivonult a nép az üszöghi erdőbe.

Az üszöghi edőben délelőtt tíz óra felé jelent meg tizenöt főnyi csendőrség *Ugray* Lőrinc őrmester parancsnoksága alatt s ott portyázott az egész nap folyamán. Délelőtt kevés falusi nép fogyasztotta a söroket, délután jött csak a városiak kirándulása.

A szeles május persze sokaknak elvette a kedvét a kirándulástól. Azért mégis összeverődött pár ezer ember, kik igazi nyárspolgári majálissal ünnepelték meg május elsejét s a járás főszolgabírája, *Vaniss* Sándor és *Forray* Valér tb. főszolgabíró gyönyörködve járhattak fel s alá a sörös poharakkal telt asztalokat körülülő munkások sorai között. Volt az erdő pázsitján ördögmalom, mézesbábos sátor, fonográf, magnetizáló gép, sors-húzó fehér egér kalitkája és főkép sok-sok sörrel teli hordó, virslis és perces.

A szociálista vezetők: *Schmira* Károly, *Szabó* József és *Végh* József kinéztek délelőtt is az erdőbe s délután ők is a söröző nyárspolgárok számát szaporították, az összes néppel együtt.

A hatóság a torony alatt kíváncsi lévén a délután eseményeire, *Kovács* Antal rendőrbiztos kilovagolt az erdőbe, hogy hirt hozzon haza. Majd *Oberhammer* kapitány is kikocsizott a mulató nép közé, hol már ekkor tamburazene mellett vigan folyt a tánc.

Igy tartott este hat-hét óráig a mulatóság, a mikor a nép hazavonult az erdőből, kisebb csoportokban, a városba.

Este a munkásegyleti helyiségben estély volt s ezzel elmúlt a szeles május elseje, mikor rég nem látott békességgel ünnepelték a vörös májust a társadalom proletárjai.

Budapesten.

A fővárosban a munka a legtöbb helyen szünetelt. A szociáldemokrata munkások impozáns tüntető körmenetet rendeztek. Kilenc éve óta ma volt ismét megengedve a munkásoknak, hogy tüntető körmenetet tarthattak május elsején.

Délután 2 órakor az új vásártéren gyülekeztek szakmák szerint, jelzőtáblákkal és egyesületi zászlókkal.

A jelzőtáblákra a következő feliratok voltak írva:

»8 órás munka« »8 órás alvás« »8 órás szórakozás.« »Éljen az általános és közvetlen titkos választási jog.« »Jogot a népnek« stb.

Három órakor indult a menet a Kerepesi útra, elől mentek a szociáldemokrata pártvezetőségi tagok.

A rendre mintegy 50 vörös blousesos biciklista ügyelt.

A menetben mintegy 35—40 ezer ember vett részt.

A tüntetők ezután különféle munkásdalokat énekeltek. Gyakran hangzottak fel e fajta kiáltások:

»Éljen az általános és közvetlen titkos választási jog.«

»Éljen a szociáldemokrácia.«

»Éljen a 8 órás munkaidő.«

»Éljen a sajtószabadság!«

»Éljen a nemzetközi munkásünnep!«

A kíváncsi közönség mindenütt rokonszenvesen fogadta a tüntetőket.

Az Erzsébet-köruton több helyen az ablakokból kendőket lobogtattak feljűk, a mit a munkások kalap lengetéssel viszonzottak.

Az Erzsébet-köruton a menettel szemközt jött kocsin *Pichler* Győző orsz. képviselő.

Egy öreg munkás felismerte és felé kiáltotta:

»Éljen az általános választási jog!« *Pichler* a kalapját leemelte és hangos éljennel válaszolt.

A körutról a tüntetők az *Andrássy*-uton át a »Trieszti nő«-höz címzett mulatóhelyre vonultak.

A rendőrség nagy számmal volt mozgósítva a Vár osligetben, de erre szükség nem

volt, mert a munkások este csendben hazavonultak.

Az upestiek mintegy 5000-en, a budai munkások mintegy 2000-en külön tüntető körmeneteket tartottak.

De rendzavarás itt sem történt.

H i r e k.

Pécs, 1899. május 2.

Véres hurcolkodások.

Bajban volt a rendőrség szombat óta. Ha megnégyszereződött volna a kevés rendőri létszám, akkor sem lett volna elég a rendőrség, mert a hurcolkodás ideje alatt minden egyes utcába legalább két rendőr és egy fél — biztos kellett volna. És az ügyes-bajos felek vagy kétszázán jelentek meg tanácsot kérni, panaszt tenni a rendőrségen, hol a törvényhozás minden könyve sem lett volna elegendő, hogy ráolvassák belőlük az egyes esetekre vonatkozólag a szentenciát.

És aztán valának apró csetepaték tömegesen. Persze mindenütt rendőr kellett s az esetekről annyi jelentés vétetett fel, hogy akár egy hónapig velük bajlódjanak. A becsületsértések, hajbakapások, lakók, háziurak és bérbévevők megosztott civódásai kora reggeltől késő estig tartottak és bizony vér is serkent nem egy helyen a felek testéből.

A véres hurcolkodások között a legvéresebb tegnap délelőtt 11 órakor történt a mandula-utca 1. számú házban.

Ijedten, megkergetve jelentette a házból *Herbst* Ferenc a főkapitánynál, hogy *Ács* Ferenc napszámos ott véres verekedést vív véghez hurcolkodás közben s kaszával és fejszével akarja a házbelieket rakásra gyilkolni. Az ok pedig az volt, hogy egy új lakó kérte tőle a lakás kulcsát, melyből *Ács* kihurcolkodott, de ez nem adta oda, hanem a helyett minden áron vért akart látni és két közbelépő lakót meg is sebesített.

A főkapitány *Polácsi* Mihály, hatos számú rendőrt küldte ki *Herbst*tel a jelzett házhoz, hogy onnan a verekedő embert vigye be a torony alá s a házban csináljon rendet.

A rendőr el is ment s mikor az *István*-utca felső sarkára értek, szembe jött velük egy ember.

— Ez *Ács* Ferenc, sugta oda *Polácsinak* *Herbst* s erre a rendőr megállította a szembejövő embert.

— Maga *Ács* Ferenc?

— Igen.

— Hát jöjjön vissza velem, a honnan hurcolkodik, abba a házba és mondja el, mi történt?

A rendőr felhívására *Ács* Ferenc ment velük, de mikor a ház kapujához értek, egyszerre félre ugrott a kaputól és zsebéből egy kétesövű pisztolyt rántva elő, azt *Herbstre* szögezte. A megrémült *Herbst* a rendőr háta mögé ugrott; a pisztoly kakasa csattant és a lövés bizonyára mellbe találja a szemben álló rendőrt, ha nem mond csütörtököt a fegyver.

Polácsi rendőr erre kicsavarta a merénylő kezéből a pisztolyt és így ártalmatlanná téve, az udvarba ment be rendet csinálni. Ott megint folyt egy újabb ribillió s mire rend lett és a pisztolyos merénylővel a rendőr kijutott az utcára, őt is megdobták egy követ úgy, hogy keze vértől csöpögött.

A merénylőt végre mégis bekísérhette a torony alá a rendőr, kinek sebéről orvosi láttelelet is vettek fel s a bűnös ellen megindítandó bírói eljárásban az is szerepelni fog.

Ilyen és ehhez hasonló véres eseményei voltak a »szép« május elsejének a — hurcolkodásoknak miatta!

Napirend 1899. május 3-án.

Naptár: szerda, május 3. — Róm. kath.: Szent kereszt megtalálása. — Prot.: Sándor. — Görögkel: (ápr. 21.) Január. — Zsidó: Ijar 23. — Nap két 4 óra 41 perckor; nyugszik 7 óra 12 perckor. — Hold két 1 óra 49 perckor éjjel; nyugszik délben.

Időjárás. Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, hűvös, száraz, hőemelkedés.

Központi választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— **(A főispán körútja.)** Br. Fejérváry Imre főispán múlt hó 26-ától kezdve a járási szolgabírói hivatalokban irodavizsgálatot tartott, melyeknek főcélja a mozgósítási iratok megvizsgálása volt. Mult április hó 26-án a főispán a pécsi járási főszolgabírói hivatalban, 27-én Pécs szab. kir. városnál, 28-án a szentlőrinci járásban és Sásdon, 29-én a siklósi járásban, 30-án Mohácson és Baranyavárott, május hó 1-én pedig Pécsváradon tartott hivatalvizsgálatot. Az eredmény általában kielégítő, különösen Pécs városánál, ahol a tapasztalt rend és pontosság fölött megelégedését fejezte ki a főispán. Hasonlóról értesítenek bennünket a szentlőrinci járásból is.

— **(Pályázat.)** A kaposvári kir. járásbírósnál üresedésbe jött 500 frt fizetéssel és 180 frt lakbérrel javadalmazott irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények négy hét alatt adandók be a kaposvári törvényszék elnökéhez. — A pécsi kir. ítélőtábla kerületében több joggyakornoki állás van üresedésben. Pályázatok 15 nap alatt adandók be a királyi tábla elnökségéhez.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Klein Fülöp budapesti borügynök Szegzárdon egy szálloda szobájában felakasztotta magát. Tetőt a szobaleány vette észre, a kinek előre megmondotta, hogy délután 2 órakor keltse fel. A szobaleány rosszat sejtve, már fél két ókor benyitott Klein Fülöp szobájába s remülve vette észre, hogy az felakasztotta magát. Kiáltására hirtelen többen elősiettek és a vendéglős elvágta a kötelet. Rögtön orvosért küldöttek, a ki megérkezve, hozzálátott az élesztési kísérlethez, a mi sikerült is; mert hosszú dörzsölés után az öngyilkosjelölt annyira magához tért, hogy a kórházba szállíthatták, a hol másnap már egészen jobban lett. Öngyilkossági szándékát feleségének már előre megírta, a ki meg is érkezett és urát hazavitte.

— **(Májusi csillaghullás.)** Május elsejétől számítható ranggal kinevezettek a májusi katonai előléptetések alkalmából másodosztályú századosokká: *Bareis* Hugó 44-ik gyalogezredbeli főhadnagy; *Gröger* Ferenc, 23-ik gyalogezredbeli és *Danzer* Miksa, 28-ik gyalogezredbeli főhadnagyk, beosztva az 52-ik gyalogezredhez; végül *Richter* Rudolf, 28-ik számú gyalogezredbeli főhadnagy beosztva a 49-ik gyalogezredhez. Főhadnagyk lettek: báró *Brandenstein* Albert, 52-ik gyalogezredbeli hadnagy, beosztva a 32-ik gyalogezredhez; *Gyalóky* Arthur, 60-ik számú gyalogezredbeli hadnagy, beosztva az 52-ik gyalogezredhez; ns. *Kochanovszky* Eduárd 52-ik gyalogezredbeli hadnagy és *Gebhart* Gaston, 44-ik gyalogezredbeli hadnagy. *Epstein* József dr., volt pécsi katonakórházi törzsorvos, Josefstadtban, mint az ottani helyőrségi kórház parancsnoka, első osztályú főorvos lett. Végül *Vinkler* Mihály, 44-ik gyalogezredbeli főhadnagy-számvivő, másodosztályú százados számvivővé lépett elő.

— **(Megerősítés)** Az igazságügyminiszter a csurgói kir. járásbírósnál ideiglenesen alkalmazott *Gyulai* János irnokot ez állásában végleg megerősítette.

— **(Királyi kihallgatás.)** Ő felsége a király Budapesten e héten csütörtökön, f. hó 4-én, a jövő héten hétfőn, f. hó 8-án és egy hétre rá f. hó 15-én legfelsőbb kihallgatást ad. Előjegyzések a kabinet irodában (budai királyi várak) eszközöltetnek naponként 9 órától 2 óráig.

— **(Pénzhamisító bádogosinas.)** *Csernovics* István dunaföldvári bádogosinas ugy

akart könnyű szerrel pénzhez jutni, hogy két filléreseket vont be cinnel. Az így megcinezett pénzdarabokat azután mint 20 filléreseket kis fiukkal a boltokba küldötte bevásárlás végett. Az egyik fiu azonban rajta vesztett, mert a kereskedő észrevette a csalást és kérdőre vonta, hogy honnan vette a hamis pénzt. A kis fiu megijedve, elárulta *Csernovics* István bádogosinast, aki a csendőrség előtt be is vallotta, hogy ő hamisította a pénzt, de csak három darab hamisítványon adhatott túl.

— **(A költségvetés szentesítése.)** A folyó évi állami költségvetés királyi szentesítését a hivatalos lap vasárnapi száma közli. A költségvetés szerint az ország rendes kiadásai 460,005.399 forintot, átmeneti kiadásai 15,857.462 forintot, beruházási kiadásai pedig 37,389.585 forintot tesznek ki. A bevételek fő összege 503,303. 603 forint.

— **(Eljegyzés.)** Grünfeld Adolf dr., paksi orvos, eljegyezte *Goldstein* Jolánt, *Goldstein* Ignác, paksi kereskedő leányát.

— **(Scharf Móric.)** A tiszaezslári pörnek ez a híres szereplője az idők folyamán valósággal legendai alakká nőtte ki magát. Csaknem minden esztendőben egyszer megjelenik a halála híre, hol itt, hol ott halt meg az idegenben bolyongó fiatalember, akiről azután konzekvensen kiderül, hogy a legjobb egészségnek örvend. Szombaton ismét híre járt a *Scharf* Móric halálának. A lapok közölték is a hirt, hogy a fiatalember Amsterdamban, ahol gyémántkőszőrűléssel foglalkozik, meghalt. Vasárnap pedig, mint már annyiszor, megjelent a budapesti főkapitányságon az öreg *Scharf* József, akit a kis Móric annak idején a kényszer hatása alatt a tiszaezslári pörben az akasztófára akart juttatni és kijelentette, hogy de bizony a fia még mindig jó egészségnek örvend s minden ellenkező hírdacára eszeágában sincs meghalni. *Scharf* Móric halála hírével ezuttal egy Amsterdamban járt fővárosi iparoslegény bocsátotta világgá.

— **(A vasárnapi tűz.)** Vasárnap délután egynegyed három órakor tüzet jelzett a toronyór a központi tűzörségnek. A tűzoltók teljes felszereléssel csakhamar kivonultak a siklósi-utca 20. számú házhoz, melynek tetőzete égett. A tűzoltók ügyessége nemcsak a tető nagyobb részét mentette meg, de a tüzet oly annyira lokalizálta, hogy még az égő tetőrészlet sem égett le egészen. A tűz a padláson keletkezett, de hogy miből, azt még nem tudják. A ház *Lauber* György, budapesti lakos tulajdona; a kár talán ha kétszáz forintot kitesz. A házban lakó *Árvai* J. Bódog kereskedő vette észre a tüzet s a tűzoltás körül ő is nagy buzgalmat fejtett ki.

— **(Halál elgázolás által.)** Még április hó 11-én történt, hogy *Faith* György 30 éves lacsuki süket szabósegéd Mohácsról az országúton hazafelé gyalogolt. Ugyanakkor a mezőről jövet kocsiján hazahajtatott *Scheurer* György lacsuki lakos s *Faith* Györgyöt utolérve, szemtanuk állítása szerint azzal a kijelentéssel, hogy most megijeszti a szabót, tréfából neki hajtotta a lovakat *Faith*nak. Csakhogy midőn a lovak már közel értek *Faith*hoz, gazdájuk már nem volt képes a lovakat visszatartani s így történt, hogy a kocsit elütötte a zörgést nem halló szabót s az egyik ló patájával annak balarcán zuzódást és zuzott sebet okozott. A szabó rokonai azonnal orvost hozattak, aki a sebet be is varrta. Ezenkívül a sérült nem részesült orvosi kezelésben, noha elgázoltatása óta folyton ágyban fekvő beteg volt, miglen most meg is halt. A csendőrség a halálesetet a járásbírósnak bejelentvén, a vizsgáló bíró elrendelte a bírói boncolást mire a holttestet fölboncolták és megállapították, hogy *Faith* György a balarcán szenvedett zuzódás folytán kifejlődött orbánc s főleg az ennek folyamán föllépő genyverőség következtében halt meg; de az orbánc létrejövetelére a sérülés természete (a lópata piszkos volta) is okot szolgáltatott, azonban mi sem szól ellene, hogy az a nem

egészen megfelelő ápolás, különösen pedig az ápoló személyzet kezeinek szennyezettségétől ered. A vizsgálat folyik tovább az ügyben.

— **(Megkéselt napezámós.)** *Hónig* János napszámost vasárnap este a Makár-utca végén verében fekve, alva találták. A sérült napszámost — kinek bal felső karján levő sebe jelentéktelen — beszállították a torony alá. A megszurtt ember azonban annyira részeg volt, hogy sem azt, ki szurta meg, sem azt, hogy miként került a Makár-utca végére — nem tudta megmondani. Alkalmasint, valamelyik korcsmában verekedés közben szurta meg s ő maga cammogott el részeg fővel a Makár-utcaig, ahol megbotolva elesett s elaludt a kövezeten. A tettes vagy tettesek kinyomozása iránt folyik a vizsgálat.

— **(A főispán balesete.)** Br. Fejérváry Imre főispánt, tegnap Pécsváradra utaztában egy kis baleset érte. A főispán — ugyanis — kocsin folytatta útját, midőn a »Csokoládé« csárdánál az egyik lova hirtelen összerogyott, kólikát kapott. A főispán az éppen a h.-hetényi vásárra menő *Vaniss* Sándor főszolgabíró kocsiján utazott tovább.

— **(Államsegély a vármegyéknek.)** Mint értesülünk, a kereskedelemügyi miniszter Baranyavármegye 1899. évi közuti költség előirányzatában kimutatott hiány fedezésére, kilencezer forint államsegélyt engedélyezett.

— **(A horvát miniszter kamarássága.)** Ő felsége a király szentkatolnai *Cseh* Ervin belső titkos tanácsosnak és horvát-szlavon-dalmát miniszternek a kamarási méltóságot díjmentesen adományozta.

— **(Katonai hír.)** *Olofson* Gusztáv pécsi 19-ik honvédegyalozredbeli volt egyévi önkéntes tartalékos hadapródtiszthelyettes néveztetett ki.

— **(A pécsi hírlapírók köréből.)** A Vidéki Hírlapírók Országos Szövetségének pécsi választmányi köre tegnap este értekezletet tartott, melyen elhatározták, hogy a Szövetség javára június hó közepén nagyszabású nyári népnünnepélyt rendeznek. A rendező bizottság legközelebb megkezdi működését, addig csak így rövidesen adjuk tudtára a nagy közönségnek tervbevett multságunkat, melyen hogy a társadalom minden rétege részt fog venni, remélünk engedi az a jó viszony, melyben mi, a sajtó munkásai, a nagy közönséggel állunk.

— **(Életunt csendőr.)** Villányban szombaton este szolgálati fegyverével agyonlötötte magát *Simon* Gyula ottani csendőrkaplár. Hogy tettét miért követte el, elfogadható okot nem tudnak s így legnagyobb valószínűség szerint életuntságból lett öngyilkossá.

— **(Baleset a kórhintánál.)** *Kőröstyös* Róza, ötéves kisleány, vasárnap délután 4 óra tájban a buza-téren levő kórhintánál szerencsétlenül járt. Leesett a hintáról s eszméletlenül maradt a földön. Rögtön értesítették *Gründler*-utca 21. szám alatt lakó szüleit és *Tolnai* Vilmos dr. kerületi orvost, a ki a szegény lánykánál agyrázkódást konstataált. Így hát be kellett szállítani a városi köz-kórházba, a hol most súlyos betegen fekszik.

— **(Új műsor.)** A »Vigadó« nagytermében felállított kinematografban hétfőn este egy új s igen érdekes műsort mutatott be a közönségnek *Bianchi* Angelo. A közönségnek az utóbbi időben a kinematograf iránt megcsapant érdeklődése ez által természetesen ismét nőtt, úgy, hogy hétfőn este zsúfolásig megtelt a »Vigadó« nagyterme.

— **(Az országos Vöröskereszt-egylet)** baranyamegyei választmánya és pécsi fiókja vasárnap délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlést a belvárosi népiskola helyiségében. A közgyűlésen *Aiding* Jánosné urnő és *Szeregy* József dr. kanonok elnökölték s a tagok szép számban jelentek meg. A napirend első tárgya a titkár jelentése volt, mely a múlt évi működést ismertette sajnálattal konstataálta, hogy a »Vöröskereszt« esz-

méje iránti érdeklődés, a mostanában igen megcsappant. Ennek okát a jelentés részint a kedvezőtlen gazdasági viszonyokban, részint abban találja, hogy az államok a béke áldásait élvezik. Sokan e miatt azt is gondolják, hogy a »Vöröskereszt« ez idő szerint nem fejt ki tevékenységet, pedig egy esetleges háboru vérengzésekor a sebesülteknek való segélynyújtásra minden tekintetben elő kell készülni, hogy a segítség huszonnégy óra alatt mozgósítható legyen. Tehát felszereléseket kell szereznie és tökélet gyűjtenie az egyesületnek, de e mellett is fejt ki nagy tevékenységet, mert az országnak legelső [és legmodernebb kórházát, az Erzsébet-kórházat Bpsten ő tartja fenn. Azonkívül a helyi választmányok és vidéki fiókok a jótékonyt is gyakorolják, a mint a pécsi fiók is az idén segélyezte a népkönyvtárat és szokta segélyezni a városi szegényalapot. Épen ezért ilyen városban, mint Pécs, kevés a most levő 140—150 tag s a választmány propagandát fog a sajtó útján az egyesület érdekében végezni, hogy a csekély egyforintnyi tagsági díj mellett a tagok száma minél nagyobb legyen. Megemlékezett ezután a jelentés Erzsébet királyné haláláról, *Szeredy Józsefet*, mint a választmány elnökét, ért királyi kitüntetésre és egyéb, a választmány ügykörébe vágó ügyekről is. A jelentés, melyet *Oberhammer Antal* rendőrkapitány, egyleti pénztáros, mint helyettes titkár, az ügy iránti nemes lelkesedéssel szerkesztett meg, tudomásul vétetvén, a közgyűlés elhatározta, hogy legközelebb betölti a *Tróber Aladár* dr. városi főjegyző lemondásával megüresedett titkári állást, mert az egylet a járási szolgabírók útján a megyei fiókokat újra szervezni és felrészíteni óhajtja, itt pedig a titkárnak személyes teendői igen fontosak lesznek. Ezután a pénztárosi jelentés vétetett tudomásul, mely szerint az egylet jelenlegi készpénzkészlete 7000 forintot tesz ki. Végül a választmányának egyharmadrésze kilépvén, ennek kiegészítése történt meg. A régi választmányi tagok közül újra beválasztottak: *Aidinger Jánosné*, *Hinka Lászlóné*, özv. *Magyarly Gyuláné*, *Little Józsefné* és *Sável Kálmán* urnők, továbbá *Majorossy Imre* polgármester, *Sável Kálmán* és *Troll Ferenc* nagyprépost; új tagokkal beválasztotta a közgyűlés *Lenkei Lajost*, a »Pécsi Napló« felelős szerkesztőjét és *Pleiningert* Ferencet, lapunk felelős szerkesztőjét.

— **(Májusi ájtatosságok.)** Itt van szűz Mária hónapja: május. A virág, az ájtatosságok hónapja, amikor esti harangszó hívja a hívő emberiséget a templomba, a Megváltó anyja oltára, szobra körül. És elhangzik a lauretani litania, megszólalnak az orgona mélabus hangjai mellett a Mária-dalok és a szöszékről prédikálnak az istenanyáról.

Máriát dicsérni
Hívek jöjjetek . . .

A májusi ájtatosságok, melyek Mária tiszteletére rendelvők, különösen Magyarországon divatosak. Pécsen az idén a belvárosi templomban és az apácák templomában tartják meg a májusi ájtatosságokat, amelyek mindenkor esti hat és fél órakor kezdődnek s egész május hónapján át tartanak. Az apácák templomában tegnap 4 órakor volt az első májusi ájtatosság, a mikor is *Ternovszky Margit* urhölgy *Marchesi »Ave Maria«*-ját, *Szuly Aladár* pedig *Müller »Ave verum«*-ját énekelték. A többi énekszámokat *Bitter Illés* tanár vezetése alatt a főgimnáziumi énekkar adta elő.

— **(A »Pécsi Torna Egyesület«)** folyó hó 7-én (vasárnap) a városi tornacsarnokban zászlóalapja javára nagy disztornászatot rendez. Kezdeté délután pontban fél 3 órakor. Belépti jegyek előre váltva: Zártszék 30 kr., a többi sorok 20 kr. Délután a pénztárnál: Zártszék 40 kr., a többi sorok 30 kr., deákjegy 10 kr. Jegyek előre válthatók: Meisner Lajos fodrásznál (Ferenciek-utca), Benczenleitner Sándor cukrászdájában (Irgalmasok-utca), Póth Gábornál (Kossuth Lajos utca), Hemmerich Károly tornatanárnál (Kert-utca)

és az egyleti tagoknál. Felülfizetések a zászló beszerzésére köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Műsor: I. Lion-féle fölvonulás. II. A pozsonyi verseny szabadgyakorlatai. III. Csapat-tornászat: 1) III. csapat (kezdők): Bak, gyűrűhinta. 2) II. csapat (haladók): Nyújtó, ló. 3) I. csapat (képzettek): Gyűrűhintaugrás, asztal. IV. Mintacsapat magas korláton, a pozsonyi versenyre. V. Súlyemelés 25-től 60 kgr.-ig, súlyzókkal. VI. A pozsonyi versenyre előírt versenygyakorlatok bemutatása a magas korláton. VII. Rendszeres összeállított gyakorlatok magas nyújtón. VIII. A pozsonyi versenyre előírt versenygyakorlatok bemutatása a magas nyújtón. IX. Piramis. A disztornászat kedvezőtlen idő esetén is megtartatik.

— **(Meggzúnt sertésvész.)** Szellő községben a már huzamosabb idő óta tartott sertésvész meggzúnt, minek folytán a járvány kezdetén elrendelt zárlatot is meggzúntették.

— **(Birkák vessendőben.)** *Hagen-thurm* András kisbudméri lakos istállójából a zár leütése után eddig ismeretlen tettesek két darab birkát elloptak. A tetteseket nyomozzák.

— **(Gyermekgyilkos anya.)** A pécsi járási főszolgabíróshoz a napokban feljelentés érkezett, melyben *Horváth Jánosné* szül. *Rostos* Kati újbányai lakosnőt azzal vádolják, hogy három hónapos méhmagzatát megölte. A feljelentés folytán *Trixler Rudolf* dr. járási orvos a helyszínére utazott, ahol a feljelentésben foglaltakat valóknak találta, minek folytán az asszony ellen megtették a feljelentést.

— **(A dolovai nábob leánya.)** A pécsi jótékony nőegylet javára folyó hó 20-án rendezendő műkedvelői előadás szereplői vasárnap délután diszlet próbát tartottak a színre kerülő »Dolovai nábob leánya« című színmű három felvonásából. Tekintve, hogy a szereplők csak rövid idő óta tartanak próbákat, a diszlet-próba igen jól sikerült. A műkedvelő társaság folytatólagos próbáit a pécsi jótékony nőegylet helyiségében tartja.

— **(Helyszíni szemle.)** A szigeti külvárosi legelőnek a Lakits-kaszárnya délnyugati sarkánál tekvő részénél a pécs-barcsi vasut átérésztét vízteleníteni óhajtja a hatóság, mélyítés útján. Az erre vonatkozó tervek elkészülvén, a gazdasági tanácssteremben f. hó 30-ig bezárólag az érdeklődők által megtekinthetők. A mélyítésre vonatkozó helyszíni szemlét június 3-án tartja meg *Herbert János* gazdasági tanácsos.

— **(Megölte a bika.)** *Horváth János* magyar-egregyi lakosnak a napokban az istállóban volt bikája elszabadult s a kapun át az utcára akart rohanni. Nehogy azonban az elszabadult bika szerencsétlenséget okozzon, a gazda a nyitva felejtett kaput be akarta csukni, miközben a bika egy a deszkakerítéshez szoritotta, hogy bordatörést szenvedve, néhány óra múlva meghalt. A boncolás megéjtése végett a hegyháti járási orvos a helyszínére utazott.

— **(Álarcos tolvajok.)** Töttösön a napokban *Máté Alajos* ottani lakos házába három álarcos alak hatolt be éjnek idején, a kiket azonban a gazda egyik cselédje észrevett és megugrasztott. Hogy mily szándékkal jártak ott az álarcos emberek, azt nem tudni. Kézrekerítésük iránt megindult a nyomozás.

— **(Verekedő inasok.)** Szökén a napokban két iparostanonc, Nagy Ferenc és Handa Pál összevesztek egymással, miközben Nagy a kezében volt csizmahordó-ruddal úgy vágta fejbe Handát, hogy az menten eszméletlenül rogyott össze. A verekedő tanonc ellen megtették a feljelentést.

— **(A vonat elé dobta magát.)** *Deutsch Jakab* hőgyészi illetőségű ügynök, Döbrököz és Uj-Dombóvár állomás között, öngyilkossági szándékból a robogó gyorsvonat elé vetette magát. A vonat nyakán és két lábán ment keresztül úgy, hogy a szerencsétlen szörnyet halt. Hátrahagyott levelében bocsánatot kér üzleti feleitől, így valószínű, hogy a szerencsétlent a nyomor kergette a halálba.

— **(Elfogott rabló.)** A kaposvári rendőrség ma megkereste rendőrkapitányságunkat, hogy Kaposvárott egy *Klein* Dezső nevű, 25 éves péksegéd egy »Náci« nevű társával egy boltot kirabolt. A rablók a rendőrség távirata szerint Pécsre jöttek s itt a pékszállóban tartózkodnak. Ez alapon a rendőrség ma délelőtt 11 óra után kiment a lánc-utca 17. szám alatti szálló helyiségébe s ott *Klein* Dezsőt le is tartóztatta. *Klein* az éjjeli vonattal jött Pécsre társával együtt, a ki most a városban csavarog valahol. A kaposvári rendőrséget sürgönyileg értesítették a letartóztatásról.

— **(Dobolnak!)** »Aki az adóját meg nem fizeti . . .« Szóval: az adóvégrehajtók aktivitásba léptek, miután az obstrukció miatt majd félévig pihentek. A közönség — főképp így tavaszfélen, midőn nincs bevétel semmiből, de annál nagyobb a kiadás — minden loyaltása dacára is aggodalmás szívvel vesz róla tudomást. Kár volt az obstrukciónak aratás előtt elcsendesedni — hiszen azután is kiszívhatták volna a békepipákat a képviselők, az adóvégrehajtók pedig akkor is elvihették volna a szegény polgárok — pénzét!

— **(Építik a szigetvári vasutat.)** Sok vajudás után végre hozzáfogtak a kaposvár-szigetvári vicinális építéséhez. A most megkezdődött munka alkalmasint egész esztendőben eltart, sőt a jövő évre is marad tenni való, mert e meglehetősen hosszú pályán nagy nehézségeket kell legyőzni. A pálya Kaposvártól Boldogasszonyfáig hegyes vidéken vonul át, Boldogasszonyfánál a hegyet átfurják, azután sikvidéken megy Szigetvárig. Kétségkívül legszébb és legérdekesebb vasut lesz Somogyvármegyében. Az építést *Glerer-Gettó* cég vállalta el, mely a kaposvár-mocsoládi vasutat is építette. A kaposvár-szigetvári vasut kiépítése maga után vonja a szigetvár-sellyei vasut kiépítését is, mivel e vasut nagy fontosságú lesz, mert a m. á. v. vonalain ez lesz a legközelebbi ut Boszniába. Most már csak a mocsolád-tab-siófoki vasut kiépítése van hátra, amivel Somogyvármegye vicinális vasuthálózata teljes lenne.

— **(Hirtelen halál.)** *Zvolzsky* Péter németüröghi lakos a napokban este a korcsmából kijövet, hirtelen összerogyott s néhány perc múlva meghalt. *Trixler Rudolf* dr. járási orvos a helyszínére utazott s a megejtett boncolás után konstataulta, hogy *Zvolzsky* agyszélhűdés érte.

— **(Rabló kőborcigányok.)** *Müller Mihály* tolnai lakosnak házában, távolléte alatt, kőborcigányok hatoltak be álkulcs segítségével és 43 frt készpénzt, meg az ezüst zseboráját ellopták. A csendőrség *Tajkuma* István és *Petrovics* Róza kőborcigányokat el is fogta, a kik azonban tettüket tagadják. Tagadásuk hasztalan, mert minden ellenük vall.

— **(A Duna titka.)** A napokban egy férfi holttestét fogták ki Mohácson a Dunából. Az orvosrendőri szemle megállapította, hogy az illető férfi az uri osztályhoz tartozott s vagy véletlenül vagy öngyilkos szándékból halt bele a Dunába. Kiletét nem lehetett megállapítani, mert semmiféle írást nem találtak a meghalt egyén ruhájának zsebeiben.

— **(Temetés.)** Vasárnap délután 4 órakor temették el *Wéber* Pál, m. kir. elsőosztályu honvédhuzár számvevő altisztet, a ki a lóról leesvén, agrázkodás folytán halt meg, 25 éves korában. A fiatal katona koporsóját a *Klimó-utca* 1. szám alatti házból a budai külvárosi temetőbe, a tisztikar és legénység katonazene mellett kísérte ki s mindenki általános részvétellel volt fiatal özvegye iránt, ki három hónapos házasság után ily tragikus módon vesztette el benne élet párját.

— **(Villámlás és menydörgés.)** Vasárnap délután négy óra tájban hallottuk ezidén először a menydörgést és láttuk cikázni az öreg Mecsek felett a villámokat. Egy kis gyors nyári zivatarszerű vihar mosta meg a poros földet s a levegő alaposan lehült. Május elsejére aztán a hideghez szél is járult és bi-

zony-bizony csunya volt a máskor mindig szép, üde május elseje.

— **(Tanítók közgyűlése.)** A »baranyavári tanító egyesület« folyó hó 25-én, délelőtt 10 órakor Baranyavárott, a rom. kath. iskola helyiségében közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó-beszéd. Tartja: *Jung Ferenc*. 2. Elnöki jelentések. 3. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 4. Gyakorlati előadás a törtek köréből. Tartja: *Schmiedt György*. 5. Jelentések a pénz- és könyvtár állapotáról. 6. Értekezés a történelem tanításának céljáról. Tartja: *Müller J.* 7. Az alapszabályok módosítása. 8. Indítványok. 9. Tisztujtás.

— **(Térzene.)** A 44-ik gyalogezred zenekara csütörtökön délután félhétől fél tígig az Erzsébet királyné-sétányon térzenét tart. A térzene műsora a következő: 1. Nyitány a »Portici néma« című operából. *Aubertől*. 2. Dal az esti csillagról, *Wagner »Tannhäuser«* című operájából. — 3. »Estudiantina, keringő« *Waldteufeltől*. — 4. Álomképek a gyermekvilágból, *Schumanutól*. 5. Egyveleg *Erkel Ferenc »Bánk bán«* operájából. 6. Keringő az »Excelsior« balletből. *Marecotól*.

— **(A ki a pénzes ládában kutat.)** *Herceg István* cseléd minőségben szolgált *Gayer János* tamási lakosnál. Mint cseléd igen jól viselte magát s ezért mikor *Gajertől* elmenvén, máshová szegődött s ott kint a becsülete, *Gayer* ismét befogadta a házába. Ezt a jóakaratot aztán azzal hálálta meg *Herceg István*, hogy egy alkalmas pillanatban felfeszítette a gazdája pénzes ládáját s abból 150 frtot kicsenvén, szépen rátette a láda tetejét s csakugyan a gazda nem is vette észre, hogy valaki kutatott a ládában. *Herceg István* egy darabig még ott volt a házban s mikor meghallotta, hogy *Gayer* fia haza jön, ettől való félelmében elszökött. Most keresik mindentelé.

— **(A kopasz.)** *Heidel János* gyönki lakos korán megkopaszodott. Ez a dolog más emberen is megtörténik ugyan, anélkül azonban, hogy úgy járna, mint *Heidel János*. Ezt ugyanis szörnyen bosszantották dus hajzattal megáldott társai, különösen pedig a leányok, a kik rendre kikosarazták a haj nélküli *Heidel Jánost*. *Heidel* hosszú ideig türelmeskedett, de a korcsában kijelentette egy programbeszédben, hogy a ki az ő kopasz fejét sérteni merésze, az készitse el végrendeletét. A korcsában ivogatott *Krisztner Konrád* is, akinek esze ágában volt a végrendelet és mégis vett magának annyi bátorságot, hogy szidta általánosan a kopasz emberiséget. *Heidel János* ezt magára vette és haragjában kést rántva elő, megbicskázta *Krisztner Konrádot*. A folytatása a bíróság előtt lesz.

— **(Utonállás.)** *Kohn Katalin* szegzárdi 14 éves cselédleány, mult szerdán Zombán volt bérmálkozni s amint hazafelé igyekezett, az országuton kőborcigányok megtámadták és róla a ruhát lehúzták. A ruhájától megfosztott leányzó feljelentette az esetet a csendőrségnek. A csendőrök mult szombaton egész karaván kőborcigányt kísérték Szegzárdra, a kik között több notorius tolvaj van.

— **(Elmebeteg.)** *Dadics Mihály* lip-tódi lakost elmebetegség miatt a szegzárdi kórházba szállították. A mohácsi László-kórházba hely hiánya miatt nem lehetett befogadni.

— **(Öngyilkos rablógyilkos.)** Még a mult évben történt, hogy *Stojakovics József* borjádi lakost, midőn Slavoniába ment vásárra, *Csadjavica* mellett egy erdőben halva találták. A nyomozás kiderítette, hogy *Staller János* erdőőr meggyilkolta és kirabolta. Most a napokban érkezett a mohácsi főszolgabíróhoz a hivatalos értesítés, hogy a nevezett rablógyilkos a dolnimiholáci járásbírósi fogházban fölakasztotta magát.

Az »Anker« élet és járadékbiztosító társaság LX. rendes közgyűlése április 14-én

tartott meg. *Ó Excell. gróf Nákó Kálmán* elnöke alatt. Az eredmény a legfényesebb a társaság fennállása óta. A vagyon 65 millió 339.776 frt 56 kr-ra emelkedett. Ebből Magyarországra esik: magyar értékpapirokban 8.148.740 frt 45 kr., jelzálogkölcsonokban (10.214.190 frtban megbecsült ingatlanokra) 2.167.600 frt. Ingatlanból (társasági ház Budapesten) 331.888 frt 40 kr. A részvény szelvény 100 frttal, valamint a mai hirdetésben kimutatott nyereségyosztalékok készpénzben a társaság budapesti és bécsi pénztárainál felvehető. A nyereségyosztalékokat az aláírt szelvény bemutatása ellen a társaság helybeli képviselője is kifizeti.

Művészet, irodalom.

○ **A Koldus-diák.** A pécsi Dalárda és a Női énektársaság folyó hó 24-én és 25-én *Millöcker* kitűnő operettjét, a »Koldus-diák«-ot adja elő a városi színházban. Az előadásban 14 szereplőn kívül negyventagu női és férfi-énekkar s a 44-ik gyalogezred zenekara is közreműködik. Az első felvonás vásárjelenete valóságos ethnografiai kiállítás lesz. A második felvonásban a nagy lengyel-mazur táncot *Herczenberger József* táncitanító tanította be s külön zenekar is közreműködik e jelenetben. Jegyek az előadásra *Domján I.* könyvkereskedésében válthatók.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** *Hegyi János* lábodi lakos ellen, 1897. évi december 28-án nyitott csődöt a kaposvári kir. törvényszék megszüntette.

§ **Tizenkétéves büntéy.** Még 1887. évi október hóban történt, hogy a ligeti szőlőhegyek között *Kovács János* ligeti lakost véreben fekvő, holtan találták meg. A megindított nyomozás azután kiderítette, hogy *Kovácsot* saját sógora, *Kuka Mihály* ölte meg, s a vizsgálat nyomán a büntársak is kézrekerültek *Kovács Jánosné, Vancsa László és Vancsa Lászlóné* személyében. Annak idején a pécsi kir. törvényszék előtt meg is tartották ez ügyben a végtárgyalást, a melynek folyamán azonban vadlottak ellen érdemleges bizonyítékot felhozni nem lehetett s így vadlottakat bizonyítékok hiányában felmentették. A csendőrség folytatta a nyomozást s a nyomok ismét *Kuka Mihály* felé vezettek, ki egy újabb kihallgatása alkalmával be is vallotta, hogy *Kovács Jánost*, ki neki sógora volt, ő ölte meg, Ennek folytán a kir. törvényszék újra kitűzte a végtárgyalási határnapot. *Kuka Mihály* a tegnapi délelőtt megtartott végtárgyalás alkalmával vallomását megismételte, s bevallotta, hogy sógorát boszúból ölte meg, mert az már rég óta ellensége volt. Dacára annak, hogy a vádlott beismerte tettét, a kir. törvényszék — tekintettel arra, hogy az ügy elévült — vadlottat felmentette. Az ítélet ellen a kir. ügyész felebbezést jelentett be.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 1-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőházban hétfőn a kuriai bíráskodás tárgyalását folytatták.

Veszter Imre személyes jellegű felszólalása után *Kalocsay Alán* tartott hosszabb beszédet a kancellarparagrafus ellen.

Rakovszky István élesen támadta Tiszát és a kancellarparagrafusról azt mondta, hogy azt Bécsben követelik.

Beszéde után *Dániel Gábor* elnök szünetet rendelt és szünet után *Olay Lajos* beszélt. Ő meg a papokat támadta élesen és

szelet vetvén vihart aratott. *Várossy Gyula* odaszólt neki:

— *Bánffy* csatlósa!

— *Coki!* replikázott vissza *Olay*.

Erre kitört a vihar, miközben *Rakovszky* így kiáltott *Olay* felé:

— *Uzsorás!*

— *Hazudik!* szólt *Olay* s a vihar lecsendesülte után *Rakovszky István* személyes kérdésben szólalván fel, *Olay* e kifejezésére azzal válaszolt, hogy köszönetet mond érte *Olay*-nak, a mi annyit jelent, hogy őt meg nem sértheti.

Az utolsó szónok *Zichy János* gróf volt, ki védte a néppárt álláspontját.

A képviselőház ülése május hó 2-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, melyen *Perczel Dezső* elnökölt, a kancellarparagrafus tárgyalását folytatták.

Meszlényi Pál néppárti volt az első szónok, aki a tegnapi ülésen történetekre reflektálva figyelmezteti *Olay*t, mint szigetvári képviselőt, hogy *Zrinyi Miklós*, a szigetvári hős keresztel a kezében rohant a pogányra.

Juriss Mihály beszélt ezután a szakasz ellen s a többi között azt mondta, hogy *Tisza Kálmán* többet ártott a katolicizmusnak, mint *Luther Márton*.

Polónyi Géza a szakasz elfogadása mellett szólalt föl, mert ennek lehetnek ugyan hibái, de a pártközi egyezésben lett kikötve, tehát el kell fogadni.

Komlóssy Ferenc a szakasz ellen nyilatkozott.

Visontai Soma általános meglepetésre s a néppárt zajos éljenzésétől kísérve szintén a szakasz ellen beszélt.

Szell Kálmán tiltakozik az ellen a felfogás ellen, mintha a tárgyalás alatt álló szakasznak vallásüldözés lenne a célja. A papok tovább is politizálhatnak, kapacitálhatnak, de a szentséggel izgatni nem szabad. Tiltakozik *Rakovszky*nek tegnap elhangzott ama vádja ellen, hogy ha ő (*Szell*) a szakaszt elfogadja, akkor politikája szemfényvesztés. *Rakovszky* tudta már a béketárgyalások alatt, hogy ő a szakaszt elfogadta s az ellen akkor *Rakovszky* még sem tett kifogást. Majd ha szavát be nem tartja, akkor mondjon ilyen kritikát. Ajánlja a szakaszt elfogadásra. (Éljenzés.)

Szünet után *Major Ferenc* a szakasz ellen, *Horánszky Nándor* pedig mellette beszéltek s aztán a tárgyalás folytatását holnapra halasztották.

TÁVIRATOK.

— **A tengernagy Budapesten.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Báró Spaun* tengernagy, a haditengerészet parancsnoka, Bécsből Budapestre utazott.

— **A Dreyfus-ügy rejtelméi.**

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisból írják, hogy a »Figaro« ma folytatja közléseit a Dreyfus-ügy rejtelméről. *Patty du Clam* a semmitőszék előtt kijelentette, hogy *Henrynek* a feleségéhez irt következő szavait: »Tudod, kinek érdekében cselekedtem«, — közölte *Mercier* tábornokkal. *Henrynek* következő felkiáltása: »Nyomorultak, romlásba döntöttek!«, azokra az emberekre vonatkozott, kik megkínózták és cserbenhagyták. Végül azt mondta *Patty du Clam*:

— *Boisdeffre* megígérte hogy fedezni fog. Nos, ma engem áldoztak fel!

— **Parlamenti affér.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Olay Lajos* provokálta *Meszlényi Pál* néppárti képviselőt.

selőt. Meszlényi ugyanis tegnap Olay Lajosnak az országgyűlésben odakiáltotta:

— Paraszt!

E sértésért hivatta ki aztán Olay s az ellenfelek ma kardpárbajt fognak vívni délután négy órakor.

— **Zichy Jenő gróf a trónörökös előtt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zichy Jenő grófot ma Ferenc Ferdinánd presumpatív trónörökös kihallgatáson fogadta. A trónörökös élénken tudakozódott a gróf ázsiai utjáról, kijelentve, hogy legközelebb ő is Szibériába szándékozik utazni. Lehetséges, hogy a főherceget Zichy Jenő gróf is elkíséri.

— **A király itthon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király vasárnap reggel 5 óra 40 perckor külön udvari vonaton Budapestre érkezett. Ő felsége reggel nyolc órakor csöndes misét hallgatott, azután pedig visszavonult lakosztályába, ahol az egész délelőttöt Ferenc Ferdinánd trónörökös társaságában töltötte. Délután 4 órakor a király főhadsegédével együtt Gödöllőre utazott, a hova 4 óra 40 perckor érkezett meg. Ő felsége csütörtökön reggel tér vissza a fővárosba, a mikor általános kihallgatás is lesz.

— **A presumpatív trónörökös védnöksége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Széll Kálmán, a király előzetes beleegyezésével felkérte Budapesten Ferenc Ferdinánd presumpatív trónörökösöt a párisi világkiállítás magyar osztályának védnökségére. A trónörökös örömmel fogadta el a védnökséget.

A trónörökös különben, a ki már szombaton este Budapestre érkezett, vasárnap délután fogadta Széll Kálmán miniszterelnököt és a fővárosban időző többi minisztert: báró Fejérváry Gézá, dr. Wlassics Gyulát, gróf Széchenyi Manó, dr. Darányi Ignácot, Hegedűs Sándort és dr. Plósz Sándort. A miniszterek valóságos elragadtatással beszélnek arról a szíves modorról, amelyet a főherceg, aki folyékonyan beszél magyarul, velük szemben tanusított. A főherceg nagy érdeklődéssel beszélgetett a miniszterekkel a munkakörükbe tartozó ügyekről. Hétfőn a trónörökös a zászlós urakat, a Budapesten időző titkos tanácsosokat és az országgyűlés két házának elnökségét fogadta s a napokban a Nemzeti Casinóba is el fog látogatni.

— **Felmentett tüntető.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten feltűnés kelt, hogy Széll Kálmán, mint belügyminiszter Szemenyei Kornélt, kit Splényi Ödön báró rendőrtanácsos megsértéseért — a mi a legutóbbi egyetemi tüntetésekkor történt — a főkapitány elítélt, felmentette. A fölmentő belügyminiszteri leirat indokolása kiemeli, hogy nem volt elítélhető a vádlott, mert az egyetemi körbe behatolt Splényit személyesen nem sértette meg, csak a klub ajtajára ragasztott figyelmeztetésben tiltakozott a rendőri sértés ellen.

— **Spanyol választások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Madridból írják, hogy most már ismeretes a szenátorválasztások végleges eredménye. Megválasztottak 110 kormánypártit, 50 liberálist, 7 Gamazo-pártit, 6 Tetuan-pártit, 3 karlistát, egy republikánust, egy függetlent és egy integristát. A kormány többsége 40 szavazat.

— **Orosz hajó a Boszporusban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyi hír szerint az orosz önkéntes hajóhad „Vladimir” nevű gőzöse katonákkal és vasuti szerekkel Kelet-Ázsiába menet tegnap átment a Boszporuson.

— **Május elseje.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mura-Bruckból írják, hogy a Mürz völgyében az összes gyárakban dolgoztak, csak Kapfenbergben és Bruckban szünetelt a munkások egy része. A rendet sehol sem zavarták meg.

— **A „Flóra”-gyár égése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Óriási tűzvész pusztított vasárnap a fővárosban. A külső soroksári-úti „Flóra” stearin-, gyertya- és szappangyár gyuladt ki s a raktáraiban és pincéiben fölhalmozott rendkívüli tömegű zsiradék még hétfőn reggel is egyre égett. Szerencsére a tűznek a szomszédos gyártelepekre való átharapozását megátolta a tűzoltóság, mely szinte emberfölötti erőt fejtett ki a veszedelem elfojtásában. A sűrű, fojtó füst miatt alig lehetett megközelíteni az égő raktárakat, a melyekben egymást érték a robbanások is. A tűz egész vasárnapon át tartott, sőt a pincékben égni fog az olajnemű még egy-két napig is. A tűz okát még eddig nem állapították meg. A kár közel másfél millió forint.

— **Sorsolás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben, Az 1860-as sorsjegyek húzásán a 300.000 frtos főnyereményt a 12.313 sor. 11. sz. sorsjegy nyerte meg; 50.000 frtot nyert 4.059 sor. 12 sz.; 25.000 frtot a 11.969 sor. 7 sz.; 10.000—10.000 frtot a 3004 sor. 1 sz. és 10.266 sor. 17 sz.; 5000—5000 frtot 495 sor. 13 sz., 1608 sor. 9 sz., 5845 sor. 2 sz., 4621 sor. 15 sz., 5687 sor. 4 sz., 8192 sor. 9 sz., 10.603 sor. 17 sz., 11.454 sor. 10 sz., 12.928 sor. 18 sz., 13.545 sor. 14 sz., 15.476 sor. 8 sz., 16.869 sor. 8 sz., 17.373 sor. 7., 17.789 sor. 7 sz. és 17.938 sor. 10 sz.; 1000—1000 frtot a 81 sor. 18 sz., 506 sor. 19 sz., 1286 sor. 7 sz., 1490 sor. 2 sz., 1865 sor. 15 sz., 3964 sor. 19 sz., 4207 sor. 4 sz., 5312 sor. 16 sz., 6280 sor. 10 sz., 8902 sor. 13 sz., 9400 sor. 5 sz., 11.669 sor. 2 sz., 11.753 sor. 6 sz. 14.037 sor. 2. sz., 14.394 sor. 15 sz. 14.684 sor. 4 sz., 14.976 sor. 16 sz., 15.526 sor. 7 sz., 15.574 sor. 14 sz., 16.615 sor. 12 sz., 16.615 sor. 20 sz., 17.275 sor. 18 sz. és 17.938 sor. 13.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Nyilt-tér.

Elismerés az érdemnek!

Wilhelm Ferenc gyógyszerész urnak Neunkirchen, Bécs mellett, Altona, 1897. augusztus 11-én.

Már 70 éves vagyok és 10 évig szenvedtem izületi-esűz és aranyeres-gumókban és nem tudtam segítséget találni. Az Ön Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theája 3 heti használata által teljesen megszabadultam szenvedéseimtől, ezért Önnek, valamint a Grófnénak, kinek nyilatkozatát a hírlapokban olvastam, hálás köszönetemet nyilvánítom.

Kitünő tisztelettel

Ackermann Christ. magánzó

Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse 6.

Kapható minden gyógyszerertárban.

HIRDETÉSEK.

„AZ ANKER”

élet- és járadékbiztosító-társaság.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, VI., Deák-tér 6. sz.

(Anker-udvar), a társaság saját házában.

Összes vagyon 1898 végén . . . 65 millió frt
 Biztosítási állomány 1898 végén 243 >>
 Eddigi kifizetések 103 >>

A nyereményrészesüléssel biztosítottak A osztályterv szerint — mint husz év óta — 1899-ben is az évi biztosítási díj 25%-át kapták készpénzben kifizetve.

B osztályterv szerint (évenként emelkedő osztalék) 1897, 1898 és 1899. években az összes — az egész biztosítási tartamon keresztül befizetett díjak 3%-a, illetőleg az évi díjnak 9%, 12% és 15%-a fizettetett ki készpénzben.

Előnyös kihazasítási és vegyes biztosítások.

Mindennemű haláleseti-, életeseti- és járadékbiztosítás.

Prospectussal és fölvilágosítással szolgál a főnti magyarországi vezérképviselőség, (hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők), — valamint a társaság ügynökei.

Helyi képviselő: **Fürst Lipót.**

Hirdetmény.

A „Baranya-Baáni keresztény fogyasztási szövetkezet felszámolás alatt” czég f. évi márczius hó 2 án megtartott közgyűlési határozat értelmében a feloszlást elhatározta a következő végeredménnyel:

MÉRLEG-SZÁMLA.

	BEVÉTEL.		KIADÁS.	
	frt	kr.	frt	kr.
1896. évben	4958	—	3990	46
1897. „	453	55	25	86
1898/9. „	1517	48	504	75
			4521	07

Pénztári maradvány: 2407-96

Főösszeg: 6929-03

Főösszeg: 6929-03

Ezen **2407 frt 96 krt** tevő maradvány, mint szövetkezeti vagyon, közgyűlési határozattal a tagok között üzletrészeik arányában fölosztandó; e szerint a tagok birtokában levő **678 üzletrész** után **minden egyes üzletrészre** mint járulékként **3 frt 55 kr.** lett megállapítva.

Fölhivatnak mindazon szövetkezeti tagok, kiknek birtokában üzletrészek vannak, hogy azokat kiegyenlítés céljából a fölszámoló bizottságnak betérjesszék. Kelt Baranya-Baán, 1899. április hó 29.

A felszámolók.

1934. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy a magyar királyi államkincstár végrehajthatónak, Kresz Erzsébet végrehajtást szenvedő elleni 61 frt 38 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Pécs sz. kir. város határában fekvő s a pécsi 1602. sz. betétben † 1094/2. hrsz. 7. ö. i. sz. házra és udvarra 600 forint becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi május hó 10-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 60 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi február hó 14. napján.
A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.

1255. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Dr. Dulánszky Nándor és Heteyi Sámuel végrehajthatóknak, ifju Topp János szárazsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 93 frt 87 kr. és 93 frt 87 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbíróság területén levő Szárazs község határában fekvő, a szárazsi 60 sz. tjből alakított 58 sz. betétben A I. 515., 516., 518 hrsz. rét, 519 hrsz. kert és 520 hrsz. malomház, 521 hrsz. kert és 522 hrsz. szántók felülepítményére és haszonélvezetére az 1995 frtban fezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi május hó 25. napján délelőtt 10 órakor Szárazs község bírói házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 199 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazs. ügy. miniszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásd, 1899. évi márc. 3-án. A kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság.

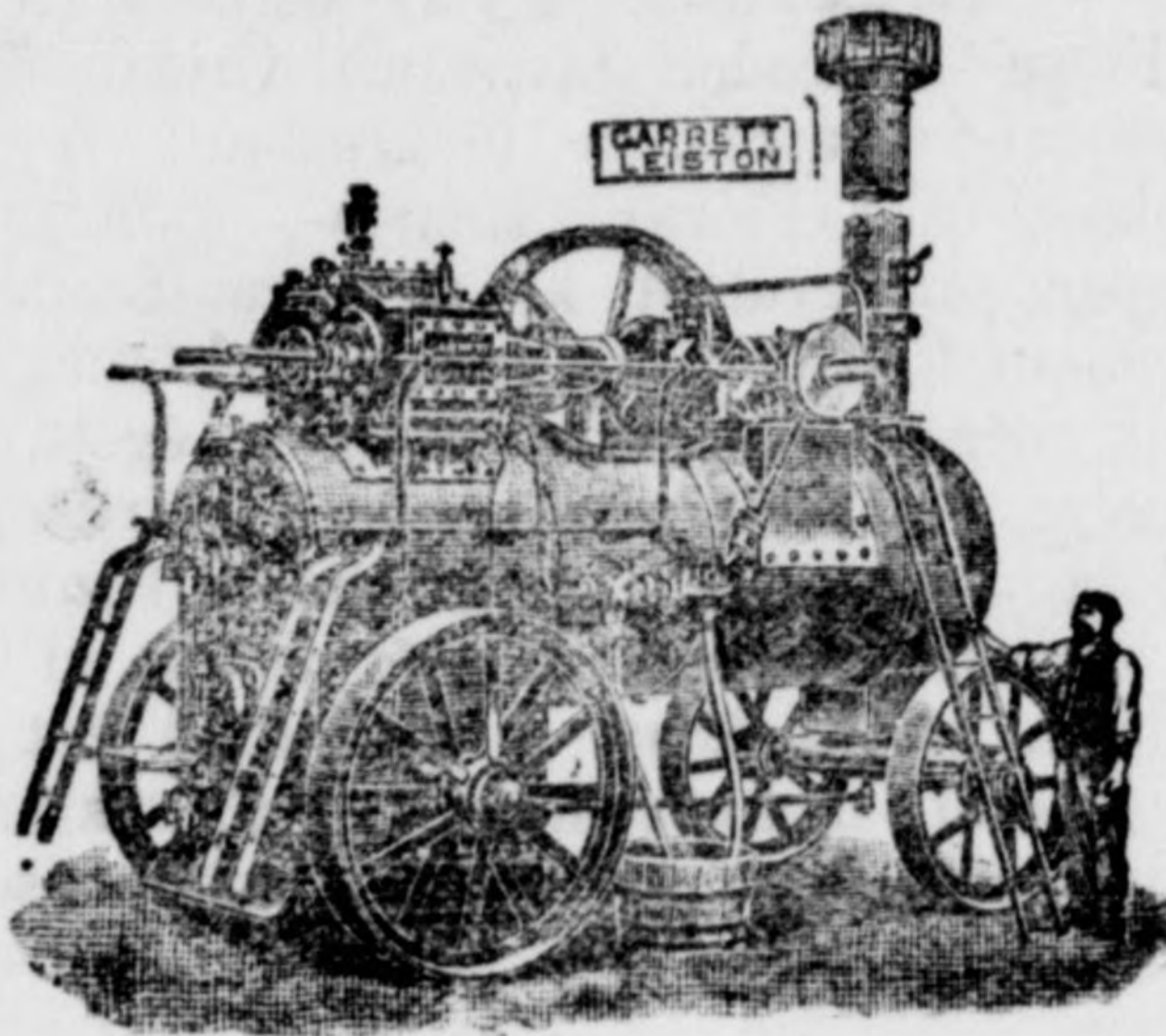
Ónody Károly

kir. albiró.

IFJ. KOTZÓ PÁL

Budapest, V., Lipót-körut 18. sz.

(Vigszínház mellett, a nyugati pályaudvar s Margithid közelében.)

A közönségnek pártfogását kérve, ajánlja Garrett R. és fiai féle legújabb szerkezetű compound gőzmozgonyait fél-stabil- és stabilalakban, a melyek 40 százalék tüzelőanyag megtakarítással dolgoznak.

Gőzmozdonyokat és gőzeséplőket négyszer fordítható acél-dobsinokkal, toldást nem igénylő szalmarázókkal és nagy szitafelülettel, minden nagyságban.

Minden fajta lovas eséplőkészleteket, arató- és vetőgépeket, szecs kavágókat, répvágókat és minden más gazdasági gépeket.

== Vidéken lakó szolid ügynökök kerestetnek! ==

4362. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMEYNY.

Gilvánfa községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-ában és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi november hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi november hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi november hó 5-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság, 1899. évi április hó 21-án.

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.